

Referaten uit andere Tijdschriften.

DENTAL COSMOS.

October 1909.

Dr. L. Arnone. Een geval van Ludwig's Angina met doodelijken *afloop.

Talbot. *Harde en zachte tanden.*

Hierin wordt aangetoond de waarschijnlijkheid van de invloed van zelf-intoxicatie op den levensduur — de gesteldheid der tanden. Schrijver acht het waarschijnlijk dat de hersenen tengevolge van de wet der evolutie meer ontwikkeld worden in ons tegenwoordig ras, dan het onderste gedeelte van het hoofd.

Verder neemt hij stelling tegenover de meeningen van Black, die worden aangehaald en bestudeerd. Gevallen worden aangehaald van spoedig verval van oorspronkelijk goede tanden, na een hevig optreden van een systemische ziekte.

Fenchel. Over de chrystallyne structuur en de fysieke eigenschappen van sommige fijne goudsoorten, voor het vullen gebruikt.

Mr. Cullough. Waar klinische ervaring in strijd is met „extension for pretention”.

Jonkman. *Het verdrijven van vrees in de tandheelkunde.*

Het gebruik van een hooge-drukspuit waarmede door het tandbeen heen cocaïne wordt ingespoten gedurende een nauwkeurig afgemeten tijd, wordt door schrijver bijzonder aangeraden.

DENTAL COSMOS.

November 1909.

Friesell, Pittsburg. *The interproximal space: its importance and preservation.*

Schrijver bespreekt de belangrijkheid der interproximale ruimte en de beste middelen deze in goeden staat te houden. Hij komt tot de volgende slotsom:

1. De toestand van de proximale oppervlakten of aan de daarop gedane bewerkingen, zoowel als van de tanden en de zachte weefsels hangt in groote mate af van het opgevuld zijn van deze ruimte met gezond tandvleesch.

2. Het gevuld raken van deze ruimte met gezond tandvleesch, hangt af van het behouden van voldoende ruimte, die weer afhangt van juist gevormde en geplaatste aanrakingspunten, en op de normale bevestiging van het tandvleesch aan den rand.

3. Om de weefsels van de interproximale ruimte te behouden, of te herstellen waar deze verloren gingen, is het dringend noodig dat aan de afwijkingen van de tandvleeschrand, meer aandacht wordt geschonken dan in het algemeen wordt gedaan.

Callahan, Cinnimati; beschrijft de wortelkanaal behandeling met H_2SO_4 en een oplossing van dubbelkoolzure soda.

Rietmüller en Hough, Univ. Pa.

Over de Jacket-kroon, en de methode waarop deze geheel van porcelein wordt gebakken en op den kegelvormig geslepen wortel wordt geplaatst.

Clack. Het maken van goudvullingen zonder het aanbrengen van putten of groeven voor retentie.

Becht, Berlin, geeft een goed artikel over de prophylactische behandeling van caries waarin hij de belangrijkheid aantoonst van het voorkomen van kalium sulfo-cyanaat in het speeksel. Waar dit ontbreekt treedt caries hevig op zonder dat dit op zichzelf als oorzaak behoeft te worden aangezien.

In veel gevallen, waar door middel van ijzer perchloride de onvoldoende hoeveelheid K. sulfocyanaat was aangevoerd werd door het inwendig toedienen van malt diastaze goede resultaten bereikt. Het recept was als volgt:

Malt in poeder	10 gr.
Malt diastaze	5 gr.
Kalium Sulfocyanaat	0.8 gr.

100 tabletjes werden hiervan gemaakt, waarvan in de meeste gevallen 4 per dag voor 14 dagen voldoende waren om de snel voortschrijdende caries te doen ophouden.

Keller. Over Prophylaxis in tandheelkunde.

V. D. BROEK.

GESTERREICHISCH-UNGARISCHE VIERTELJAHR-
SCHRIFT FÜR ZAHNHEILKUNDE.

Juli-nummer 1909.

Warnekros. Eene voordracht, gehouden in „der Berliner med. Gesellschaft”.

In de eerste plaats worden fracturen der onderkaak met bijbehorende verbanden gedemonstreerd, Achtereenvolgens zagen de leden van bovengenoemd gezelschap: een Röntgenfoto, een stel afbeeldingen, modellen, een patiënt, en nog eens modellen.

Van een en ander ziet de lezer niets door het ontbreken van elke illustratie (waardoor de voordracht als *artikel* er dan ook niet aan wint).

In de tweede plaats wordt over gehemelte-spleten gesproken.

Vervolgens wordt het doelmatige van de normale plaatsing der tanden en de mogelijke verwoesting van een gebit, door slechts één tand daaruit te verwijderen, met schedels gedemonstreerd, waarvan we treffende afbeeldingen te zien krijgen.

Als eene „Neuheit, die sich auf anatomischen Erkenntnisse aufbaut”, vertoont prof. *Warnekros* protheses, *nauwkeurig vervaardigd naar de intacte gebitten van personen, wier-kaak in groote overeenkomt met de kaak van de(n) patiënt, die de prothese zal moeten dragen.*

Later hoopt W. den vergadering de doelmatigheid der aldus opgezette „anatomische Ersatzstücke” te kunnen demonstreeren.

Het zij mij toegestaan, hier een kort citaat van *Mayerhofer* tusschen te voegen:

„Das Journalreferat soll sich in der Hauptsache, zu einen sachlichen kurzen Auszug der Inhaltstatsachen des Artikels beschränken”, Máár, vervolgt hij nog, het is den referent geoorloofd, op objectieve wijze tegen willekeurige of onvolgende bewezen stellingen op te komen.

Als uiting nu van verwonderd protest of van protes-
teerende verwondering is het doen cursiveeren van
bovenstaanden zin bedoeld.

Pfaff. Een auto-referaat over „De ontwikkeling der
Orthodontie, speciaal in den nieuwsten tijd, en de voor-
naamste taak voor de toekomst”.

De voordracht zal later in extenso verschijnen.

Spr. geeft zijne inzichten te kennen over:

1. de tegenwoordig speciaal door *Angle* verdedigde
beschouwingen over de oorzaken der onregelmatigheden
en hierbij aansluitende, over de noodzakelijkheid van
streng wetenschappelijke onderzoekingen, vooral op
aetiologisch gebied, en over de taak voor de toekomst;
2. de brandende kwestie der behandelingsmethode,
in 't bijzonder der expansie;
3. de vraag, of men onder alle omstandigheden de
door *Angle* geëischte, anatomisch absoluut normale
articulatie in elk afzonderlijk geval als einddoel der
behandeling moet beschouwen, en in aansluiting daarmee
4. over de extractie van enkele tanden en de vervanging
ervan.

Dr. Josef Szabo levert na hernieuwd experimenteel
onderzoek een pleidooi voor de paraffine als wortelkanaal-
vulling. S. mengt 1 % sublimaat door de paraffine en gelooft,
dat het aldus op de volgende gronden de voorkeur verdient:

1. het wordt niet ontleed;
2. het schijnt een dauer-antisepticum te zijn;
3. is gemakkelijk in te brengen;
4. irriteert het peri-apicale weefsel niet;
5. verkleurt de tand niet;
6. is water- en bacterie-dicht;
7. is gemakkelijk te verwijderen.

Lartschneider dupliceert in een toonaard, die zeker
voor wetenschappelijke polemiek minder wenschelijk is,
in zake *Mayerhofer's* „balsam-therapie”, en wordt
door dezen beantwoord.

Dr. Loeket hield voor de „European orthodontia society” eene lezing over „De gevolgen van extractie”.

Langer Rede kurzer Sinn is: trek nooit, maar als ge trekt, zorg dan met spoed voor prothese, zoodat althans de onderlinge verhoudingen in het gebit niet verstoord worden.

Spr. laat kinderen van 6 jaar, bij wie hij een molaar moest verwijderen, reeds een caoutchouc plaatje dragen, tot bij tijd en wijle eens deugdlijker werk gemaakt kan worden.

Bunte en Moral (Greifswald) leveren eene bijdrage tot de oplossing van de kwestie der leidings-anaesthesie. Met deze uitvoerige anatomische studie als grondslag bouwt **Fisscher** verder een systeem der locale injectie-techniek.

Eene voordracht hierover is te vinden in het D. Z. W. van 29 Mei '09.

Over hetzelfde onderwerp (leidingsanaesthesie) schreef **Willinger** in het D. M. f. Z. van Mei '09, en in wijlen het „Weekblad” kwam een stuk voor, dezelfde methode betreffende, vertaald uit en met cliché's uit Braun.

Het artikel van **Bunte en Moral** wordt door een literatuuropgave van 158 nummers gevolgd.

Dr. Josef Sturm (Budapest) geeft ons een vijf-en-twintig-tal casuïstische mededeelingen uit de stomatologische kliniek aldaar. Uit den aard der zaak reeds zeer bondig gesteld, leenen zij zich voor referaat minder goed.

Dr. Albert Kerber (Prag). „Over de chirurgisch-conserveerende wortelbehandeling”.

Na beschrijving der methode, welke vrijwel met die van **Partsch** overeenkomt, en kritiek op de „Buckley-methode”, concludeert schrijver, met het oog op de speciale pathologie, dat wortelspits-resectie met verwijdering van het granulom, de ideale behandelingswijze is voor alle omschreven, hyperplastische vormen van chronische periodontitis.

Dr. Otto Freyman wijst op de doelmatigheid van

aluminium-brons voor regulatie-apparaten en beschrijft verder een draaibankje en de methode, volgens welke men hiermee zelf zijn apparaten zal kunnen maken.

Hjalmar Avellan vervolgt zijne mededeelingen over celluloid en formuleert de resultaten van zijn onderzoek ten slotte aldus:

1. De veranderlijkheid der celluloid-prothese is afhankelijk van de samenkrimping van het celluloid.

2. Dit krimpen berust op het persen bij te lage temperatuur.

3. De celluloid-prothese krimpt onder gewone omstandigheden niet, als zij bij 105° gedurende tien minuten werd geperst.

4. De celluloid-prothese kan niet gedurende langeren tijd een temperatuur verdragen van hooger dan 70° ; gedurende 5 seconden evenwel is een hitte van 100° geoorloofd.

5. Het celluloid wordt bij 105° voldoende plastisch.

6. Het celluloid wordt bij te sterke warmte, b.v. reeds bij 110° , in 20 minuten tijds poreus.

7. Die poreusiteit van het celluloid is tenminste ten deele de oorzaak van het slijten der prothese en van de ontstaande onaangename lucht.

8. Het celluloid kan met goed gevolg gebruikt worden voor regulatie, voor neus- en oorprothese, bij het genezen van kaakfracturen, bij de behandeling van alveolair pyorrhoe, en als combinatie bij het vervaardigen van prothese uit andere materialen.

9. De uit aceton-celluloid oplossing gemaakte ringen trekken zich ongeveer 20—25 % samen, als ze eenige seconden in kokend water gehouden zijn.

10. Het samentrekken van gewalst celluloid geschiedt met zoo groote kracht, dat men deze krachtbron bij regulaties kan exploiteeren.

11. Het celluloid kan in enkele gevallen, b.v. bij het meten van wortels, de andere tot nog toe in de tandheelkundige techniek gebruikte materialen vervangen.

12. De ongunstige resultaten met celluloid in onze techniek, welke men o. a. heeft trachten te verklaren door de onberekenbaarheid van het materiaal, ontstonden, doordat men de eigenschappen van het celluloid en de warmtegraad, waarbij het verwerkt moet worden, tot op heden niet kende. ¹⁾

B. R. B.

TIJDSCHRIFT VOOR GENEESKUNDE.

H. von Baeyer. *Fremdkörper im Organismus. Das Verhalten von metallisch verbundenen Zink-Kupferstückchen im Gewebe.*

Brengt men een stukje koper, vereenigd met een stukje zink, een tijd lang in levend weefsel, dan ziet men, dat het koper glanzend blijft, niet in het weefselvocht oplost, terwijl het zink sterk aangetast wordt. Brengt men alleen koper in het weefsel, dan wordt het wel aangetast. In het eerste geval trekt het koper tengevolge van de door de combinatie optredende electriche stroomen de positieve ionen, dus bijv. waterstofionen, tot zich en wordt daardoor voor oxydatie bewaard (koper wordt in het organisme als koperoxyde opgelost). Von Baeyer wijst op de beteekenis van dit feit voor de practische chirurgie en de

¹⁾ N.B. Met de in den handel verkrijgbare reeds vóór geperste platen (van Ash.) gelukte het mij niet om goede resultaten te krijgen. Vermoedelijk waren deze reeds te sterk verhit.

Intusschen schrijft Dr. Avellan mij, dat het hem net eender ging en hij nu celluloid gebruikt van Gebrüder Gessel, dental depot, Berlin.

tandheelkunde, waarbij men wel aan elkander gekoppelde metalen bijv. als prothese of hechtmateriaal (vertind staaldraad enz.) gebruikt.

A. Heller. *Ueber den Wert des Chloralhydrates für pathologisch-anatomische und lokaltherapeutische Zwecke.*

Heller wijst op de desodoriseerende werking van chloralhydraat (5 p.Ct. oplossing); voorts op den gunstigen invloed van chloralhydraat op anginae, neus- en mondontstekingen (het maakt gevoelloos, verwekt hyperaemie met versterkte transsudatie en desinfecteert). *Quincke* wendt bij anginae, neusdiphtherie, stomatitis ulcerosa een koude spray (2 c.M. afstand) van een 2 p.Ct. oplossing aan; voor mondspoeling en gorgeldrank geeft hij 1 p.Ct. oplossing.

(*Münchener med. Wochenschrift*, 1909, no. 47.)
